

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 25 mai 2020 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2020, declarate de procurorul în Procuratura de Cîrumscripție Chișinău, Sâli Radu, de avocatul Bodnariuc Alexandru și inculpatul

Galenco Denis XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al mun. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare:
instanța de fond: 31.05.2019 - 25.05.2020,
instanța de apel: 27.06.2020 - 10.11.2020,
instanța de recurs: 21.01.2021 - 22.03.2021.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 25 mai 2020, Galenco Denis a fost condamnat în baza art. 327 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 800 unități convenționale, ce constituie 40.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 ani.

De la Galenco Denis s-a încasat în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 2854 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, Galenco D., activând în calitate de ofițer superior de investigații al Secției nr. 3 a Direcție nr. 1 a Inspectoratului Național de Investigații al IGP al MAI, numit prin transfer în această funcție, prin ordinul nr. XXXXX din 11.08.2017 al șefului IGP a MAI și fiind, conform art. 123 alin. (2) Cod penal persoană publică, la 01.01.2018, în jurul orei 15³⁰, aflându-se în ograda imobilului amplasat pe bd. XXXXX, XXXXX, mun. Chișinău, *având scopul reținerii* lui XXXXX XXXXX, *suspectând-l ca o persoană anunțată în orientare* de către IP Botanica a DP

mun. Chișinău, *de săvârșirea unei infracțiuni*, sub pretextul că ultimul nu locuiește în imobilul amplasat pe bd. XXXXX, XXXXX, mun. Chișinău, *i-a interzis acestuia accesul în imobil, totodată bruscându-l.*

În continuare, XXXXX XXXXX, *fiind speriat de acțiunile colaboratorului de poliție*, a încercat să fugă de acesta, unde ca rezultat, Galenco D., *acționând cu intenție pentru presupusele acțiuni de nesubordonare, fără temei și necesitate, l-a ajuns și l-a doborât la pământ pe primul, rupându-i blugii, papucii și cauzându-i excoriații la nivelul genunchilor, totodată, răsucindu-i mâinile i-a aplicat și i-a strâns până la capăt cătușele, după care a început să-i apese cu genunchii săi în abdomen.*

Ca urmare, continuându-și acțiunile ilegale, *intenționat dorind să-i cauzeze* lui XXXXX XXXXX, *dureri și suferințe fizice, psihice, a apucat cu mâna de lanțul cătușelor aplicate primului și le-a ridicat în sus, având tendința de a-i cauza dureri insuportabile în regiunea încheieturilor mâinilor, astfel de procedură a durat o perioadă îndelungată de timp, până la sosirea echipajului 902.*

În rezultatul acțiunilor ilegale săvârșite de către ofițerul superior de investigații Galenco D., lui XXXXX XXXXX *i-au fost cauzate dureri și suferințe psihice și fizice* care conform concluziilor expertului judiciar medico-legal, se atribuie la leziuni corporale neînsemnate.

Instanța a reținut că, inculpatul nu a recunoscut vina și a explicat că, *s-a legitimat* și a solicitat ca persoana să se prezinte. Tânărul în cauză nu s-a prezentat, adresându-se în direcția lui cu un ton ridicat cu cuvinte necenzurate, *jignind premeditat onoarea și demnitatea colaboratorului de poliție, astfel fiind comisă contravenția*, prevăzută de art. 353 Cod contravențional. I-a comunicat că dacă nu se liniștește și nu încetează *acțiunile sale huliganice*, atunci asupra lui *vor fi aplicate mijloacele speciale* și o să fie documentat pentru *atac asupra angajatului poliției*. Acesta a încercat din nou să-l lovească cu pumnul. Cu *scopul curmării acțiunilor ilegale persoanei* la acel moment neidentificate, a scos din buzunar cătușele și telefonul mobil, comunicând atacatorului că va apela la serviciu 902, ca să rămână pe loc pentru documentarea cazului. Agresorul s-a întors și a început să fugă. Ultimul, după înfățișare, semăna cu o persoană, dată în orientare de IP Botanica la data de 28.12.2017. A alergat după el cu *scopul stopării, identificării și conducerii la IP Botanica pentru documentarea cazului*. În ograda casei mai erau niște vecini. Ppersoana în cauză s-a împiedicat și a căzut. El *i-a aplicat mijloacele speciale cătușele, în scopul curmării acțiunilor lui agresive și ilegale*. Tot atunci a apelat serviciu 902. Persoana încătușată i-a aplicat o lovitură cu capul în frunte, cauzându-i leziuni corporale.

Totodată, *instanța a conchis că vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei lui imputată și-a găsit confirmare* în ședința de judecată și aceasta rezultă din probele administrate, inclusiv declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, la încercarea de a intra în bloc inculpatul l-a bruscat, l-a tras de haină și l-a împins, spunându-i că nu are ce căuta în scara respectivă dacă nu are cheie. Respectiv, i-a replicat să nu-l bruscheze și i-a explicat că merge la o cunoștință. Inculpatul a devenit foarte agresiv, îmbrâncindu-l în repetate rânduri și amenințându-l că va avea de suferit deoarece nu știe cu cine s-a legat și a băgat mâna în buzunar pentru a scoate ceva. Văzând înfățișarea lui dubioasă, pentru că nu știa ce putea scoate din buzunar - cuțit, pistol sau altă armă, s-a smuncit. Ulterior, inculpatul a scos cătușele din buzunar și a încercat să i le pună pe mâni. A hotărât să fugă. Inculpatul l-a ajuns și l-a doborât la pământ, răsucindu-i mâinile încerca

să-i aplice cătușele, a tăbărât cu picioarele în spatele lui, l-a trântit la pământ, rupându-i pantalonii și deteriorându-i papucii, i-a aplicat cătușele, după care a început să-l apese în repetate rânduri cu genunchii în burtă, provocându-i durere. A venit soția și părinții. În acel moment, atacatorul s-a prezentat ca colaborator de poliție. Soția și părinții încercau să-l convingă să se liniștească, argumentându-i că deja l-a prins, nu fuge nicăieri. Atacatorul l-a ridicat în picioare și i-a plasat brațul său sub lanțul de la cătușe, cu scopul de a-l immobiliza suplimentar, a început să aplice unele procedee de provocare a unei dureri insuportabile. Acesta i-a strâns la maxim cătușele pe încheietură, după care ridica cătușele în sus cu brațul, având tendința de a-i rupe mâna din încheietură. El striga din toată puterea, durerea era insuportabilă, deoarece cătușele de metal i-au tăiat și însângerat încheieturile, fapt care se vede din pozele pe care le-a efectuat la expertiza medicală. Deoarece erau strânse la maxim cătușele, nu permiteau circulația sângelui și i s-au umflat mâinile. Peste ceva timp, a sosit un echipaj de poliție, cărora a solicitat să-i fie scoase cătușele. Acestea i-au fost scoase abia la sectorul de poliție, unde a scris o explicație și a primit o îndreptare la expertiza medicală, după care i-a fost permis să plece acasă. Persoana care l-a reținut i-a comunicat că este angajat de poliției, dar care este motivul reținerii nu i-a spus. La solicitările repetate de a afla care-i cauza reținerii sale și aplicării unor tratamente dureroase acesta nu răspundea dar continua să-i aplice dureri fizice.

Vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei lui imputată se mai confirmă și prin rapoartele de expertiză nr. XXXXX din 02.01.2018 și nr. XXXXX din 02.04.2018, conform căror XXXXX XXXXX în rezultatul acțiunilor violente (tratament inuman și degradant) descrise de el, s-a aflat într-o stare de tensiune emoțională, neliniște. Aceste manifestări purtau caracter temporar, reversibil și nu au condus spre dezadaptare socio-familială a expertizatului, ceea ce înseamnă că el nu a suportat traumă psihologică, în cadrul examinării actuale nu se constată careva consecințe ale traumei psihologice.

În același timp, instanța a concluzionat că conflictul dintre inculpat și partea vătămată a degenerat **nu în legătură cu îndeplinirea directă de către inculpat a atribuțiilor de serviciu, acesta apelând la împuternicirile sale de persoană publică (colaborator de poliție), în vederea impunerii părții vătămate de a se supune cerințelor de pătrundere în blocul locativ dictate de către el. Inculpatul incorect a evaluat comportamentul părții vătămate ca o lipsă de subordonare a cerințelor colaboratorului de poliție.**

Astfel, în acțiunile inculpatului este prezentă latura obiectivă a infracțiunii de abuz de putere care se caracterizează prin:

a) folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, care **depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege** și anume faptul că inculpatul nu a acționat în exercitarea directă a atribuțiilor sale de serviciu, iar acțiunile lui au degenerat dintr-un conflict personal, spontan apărut cu partea vătămată, prin încălcarea prevederilor legale, prin care în mod vădit **a fost depășită competența persoanei cu funcție de răspundere, prin ignorarea prevederilor art. 24 alin. (4) a Legii nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.**

Toate aceste circumstanțe, denotă prezența în acțiunile inculpatului a semnelor infracțiunii prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal și anume folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Principal, Lungu Vitalie a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Galenco D. să fie condamnat în baza art. 166¹ alin. (2) lit. d) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în instituțiile publice pe un termen de 5 ani, cu executare, cu încasare în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 2854 lei.

Apelantul a invocat că, în scopul demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, precum și stabilirea adevărului pe caz, în cadrul urmăririi penale au fost acumulate probe suficiente pentru a-l acuza de faptele expuse, probe care ulterior au fost examinate și cercetate în cadrul ședinței de judecată publice, în care și-au găsit confirmare și urmau a fi apreciate de către instanță ca incontestabile și puse la baza unei sentințe de condamnare pe art. 166¹ alin. (2) lit. d) Cod penal.

Conform raportului de expertiză nr. XXXXX din 02.04.2018, la XXXXX XXXXX au fost depistate: „Echimoze la nivelul articulației radiocarpale bilaterale, excoriație la nivelul mâinii propriu zise pe dreapta, excoriații la nivelul genunchilor bilateral, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, sau la lovirea de acesta, posibil în perioada de timp indicată, se califică ca - vătămări corporale neînsemnate.

Potrivit raportului de expertiză judiciară psihologică-psihiatrică nr. XXXXX din 20.02.2019 s-a stabilit, că XXXXX XXXXX nu a suferit în trecut și nu suferă în prezent de careva tulburări psihice. La momentul pretinsei aplicării a actelor de intimidare, tratament inuman și degradant în privința cet. XXXXX XXXXX, ultimul nu suferea de tulburare psihică care l-ar lipsi de posibilitatea de a-și da seama de caracterul acțiunilor comise în privința sa. XXXXX XXXXX în prezent și în trecut nu a manifestat careva tulburări de personalitate, iar pentru cauza penală și de a face declarații. XXXXX XXXXX prezintă nivelul dezvoltării intelectuale în corespundere cu norma perioadei de vârstă (QI = 130, nivel intelectual înalt). XXXXX XXXXX în rezultatul acțiunilor violente (tratament inuman și degradant), descrise de el, s-a aflat într-o stare de tensiune emoțională, neliniște.

În cadrul cercetării judecătorești, s-a stabilit că acțiunile inculpatului în raport cu ale părții vătămate sunt atât de evidente, încât nici într-un mod nu pot fi calificate ca acțiuni de aplicare a mijloacelor speciale îndreptate spre menținerea ordinii de drept adică abuz de putere sau abuz de serviciu.

Totodată trebuie de menționat că sfera de incidență a art. 327 alin. (1) Cod penal va fi exclusă, dacă există alte norme de incriminare, care indică asupra subiecților speciali, în cazuri dat persoana publică.

În cazul infracțiunii prevăzute la art. 166¹ alin. (1), (2) Cod penal, obiectul juridic special are un caracter multiplu: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la demnitatea persoanei; obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea fizică sau psihică a persoanei, apărute împotriva tratamentului inuman ori degradant.

Integritatea fizică sau psihică este lezată ca urmare a cauzării unei dureri sau a unei suferințe fizice sau psihice.

Obiectul material la art. 166¹ alin. (1) Cod penal, există în cazul în care infracțiunea analizată presupune influențarea nemijlocită infracțională asupra corpului persoanei.

Victima infracțiunii specificate la art. 166¹ alin. (1) Cod penal, poate fi persoana reținută, adusă forțat, supusă acțiunii mijloacelor speciale.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art. 166¹ alin. (1) Cod penal are următoarea structură: fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea sau inacțiunea de cauzare a unei dureri sau a suferinței fizice sau psihice, care reprezintă tratament inuman sau degradant; urmările prejudiciabile constă în durerea sau suferință fizică sau psihică; legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

În procesul calificării celor săvârșite în baza art. 166¹ alin. (1) Cod penal, urmează a se aprecia, în raport cu toate împrejurările reținute, cu durerea sau suferința provocată victimei.

Totodată, instanța urma să țină cont că actele de violență aplicate de Golenco D. asupra victimei, luate în ansamblu, i-au provocat durere și suferință puternică, constituind acte de tratament inuman, dovedite prin declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, martorilor Popovici C., Popovici A., Popovici C., Spinei I., Rotari I. și Darii M.

Infracțiunile de tortură, tratament inuman sau degradant, reprezintă o normă specială, în raport cu abuzul de putere sau abuzul de serviciu.

De aceea, apelând la regula de la art. 116 Cod penal, în cazul concurenței dintre norma generală și cea specială, se aplică numai norma specială.

Cu toate acestea, potrivit sentinței contestate, s-a dat o altă apreciere incorectă probelor administrate, ce a și stat la baza concluziei instanței de condamnare a lui Galenco D. conform art. 327 alin. (1) Cod penal.

Art. 100, 101 Cod de procedură penală, prevăd că, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Încadrarea juridică constituie operațiunea realizată de către persoanele care efectuează urmărirea penală și judecătorii, prin care se stabilește concordanța deplină între acțiunea concretă săvârșită de către făptuitor și norma penală specială care incriminează acea acțiune or, probele examinate indică că Golenco D. a comis fapta prejudiciabilă prevăzută la art. 166¹ alin. (2) lit. d) Cod penal.

3.1. La fel, au declarat apel avocatul Bodnariuc Alexandr și inculpatul, solicitând casarea încheierii din 17.12.2019, deoarece a existat temei de recuzare a judecătorului Aurelia Cazacliu, cât și a sentinței din 25.05.2020, cu emiterea unei hotărâri, prin care Galenco D. să fie achitat din motivul că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Apelanții au invocat că, învinuirea înaintată inculpatului nu și-a găsit confirmarea, iar recalificarea acțiunilor lui în baza art. 327 alin. (1) Cod penal este neîntemeiată și contrară legii.

În acțiunile lui Galenco D. lipsește componenta de infracțiune prevăzută la art. 166¹ Cod penal, din următoarele considerente.

Nu orice tratament, comportament sau element violent, neplăcut, imoral, ofensator sau jignitor ori supunerea unui dezavantaj fizic sau psihic se califică ca fiind manifestări de rele tratamente. Nu se consideră tortură durerea sau suferințele inerente sau incidente, care apar doar în rezultatul aplicării sancțiunilor legale.

Careva probe concludente și pertinente care ar dovedi comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, de către Galenco D., n-au fost stabilite.

La 27.07.2018, Galenco D. a fost recunoscut în calitate de bănuit în cadrul cauzei penale nr. 2018898021, fiind emisă ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit.

Termenul de înaintare a învinuirii lui Galenco D. a expirat la 27.10.2018.

La 15.11.2018, Galenco D. a fost pus sub învinuire în baza art. 166¹ alin. (2) lit. d) Cod penal. Ulterior, s-a stabilit că ordonanța de punere sub învinuire este datată cu 24.10.2018, ceea ce nu corespunde realității.

Potrivit art. 63 alin. (2) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuit persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate - mai mult de 3 luni.

Conform art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act.

Astfel, instanța urma să declare nulă ordonanța de punere sub învinuire în privința lui Galenco D. din 15.11.2018, semnată de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal, Potoran G., ca fiind emisă cu încălcarea normelor procesuale penale.

Un alt temei de casare a sentinței instanței constituie imparțialitatea judecătorului Aurelia Cazacliu, care în cadrul cercetării judecătorești, la 17.12.2019, a expus în ședința de judecată opinia sa despre vinovăția inculpatului, înainte de a se retrage în camera de deliberare.

Astfel, este necesar de casat încheierea judecătorului Chirtoaca I. din 17.12.2019, prin care a fost respinsă cererea de recuzare. Ori, netemeinicia încheierii poate fi constatată prin reproducerea în ședința instanței de apel a înregistrării audio a ședinței de judecată din 17.12.2019.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2020, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond **corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept** și astfel, just a ajuns la concluzia că în acțiunile lui Galenco D. **lipsește componenta** de infracțiune prevăzută de art. 166¹ alin. (2) lit. d) Cod penal, **corect încadrând acțiunile lui în baza art. 327 alin. (1) Cod penal.**

Vinovăția lui Galenco D. **în săvârșirea faptei lui imputată și-a găsit confirmare** în ședința de judecată, aceasta rezultă din probele administrate direct în cadrul cercetării judecătorești și apreciate, în ansamblu.

Învinuirea înaintată în baza art. 166¹ alin. (2) lit. d) Cod penal **nu și-a găsit confirmarea.**

Astfel, s-a constatat prezența în acțiunile inculpatului a laturii obiective a infracțiunii de **abuz de putere** care se caracterizează prin: cauzarea daunelor în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, adică limitarea dreptului părți vătămate la libera circulație, acesta fiind supuse reținerii fără careva motive întemeiate.

În speță, din ansamblul de probe prezentate nu rezultă că în acțiunile lui Galenco D. sunt întrunite elementele infracțiunii de tratament inuman, la caz nefiind regăsită nici latura obiectivă, nici cea subiectivă a infracțiunii respective.

Din conținutul apelului declarat de către avocatul în numele inculpatului Galenco D. nu se desprinde nici un motiv de natură juridică capabil să influențeze soluția de

condamnare pronunțată de prima instanță, deoarece nu se referă la cazul în care ar rezulta încălcarea esențială a legii, soldată cu achitarea inculpatului.

În acest context, nu există temeii pentru a le da o nouă apreciere, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Ori, este neîntemeiat argumentul apelantului avocatului în numele *inculpatului Petcu Ghenadie, precum că Petcu Ghenadie* a acționat în conformitate cu Legea nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.

Cu referire la solicitarea părții apărării cu privire la casarea încheierii judecătorului Chirtoacă I. din 17.12.2019 și dispunerea rejudecării cauzei date în instanța de fond într-un alt complet de judecată, pentru că au existat temeieri evidente de recuzare a judecătorului Cazacliu A., se reține că, afirmațiile în cauză poartă un caracter pur declarativ, instanței de apel nefiind prezentate careva probe în acest sens.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sîli Radu, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea totală a acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (2) lit. d) Cod penal, conform indicilor calificativi: cauzarea intenționată de către o persoană publică a unei dureri fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman, cu folosirea cătușelor în calitate de instrument special, se dovedește incontestabil prin următoarele probe: - declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, martorilor Popovic C., Popovic C., Popovic C., Spinei I., Rotari I., Darii M. și Malic V., rapoartele de expertiză nr. 201802POQ04 din 02.01.2018 și nr. XXXXX din 02.04.2018, raportul de expertiză judiciară psihologică-psihiatrică nr. 201837AO446 din 20.02.2019.

Instanțele au calificat acțiunile inculpatului în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, ceea ce a rezultat din aprecierea eronată a probelor.

Or, din declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX, a martorilor Popovici S., Popovici C. și Popovici A., rezultă că latura obiectivă a infracțiunii s-a realizat prin acțiunile inculpatului în calitate sa de persoană publică, de cauzare intenționată a suferințelor fizice și psihice, care reprezintă tratament inuman și degradant cu folosirea cătușelor în calitate de instrument special.

Așadar, s-a stabilit incontestabil că inculpatul, activând în calitate de ofițer superior de investigații al Secției nr. 3 a Direcției nr. 1 a INI al IGP al MAI, având scopul reținerii nejustificate a lui XXXXX XXXXX, i-a interzis acestuia accesul în imobil, bruscându-l, doborându-l la pământ, rupându-i blugii, papucii și cauzându-i excoriații la nivelul genunchilor, totodată, răsucindu-i mâinile, aplicându-i și strângându-i până la capăt cătușele, apăsându-l cu genunchii săi în abdomen. La fel, acesta, intenționat dorind să-i cauzeze lui XXXXX XXXXX dureri și suferințe fizice și psihice, a apucat cu mâna de lanțul cătușelor aplicate primului și le-a ridicat în sus, având tendința de a-i cauza dureri insuportabile în regiunea încheieturilor mâinilor părții vătămate, situație care s-a desfășurat o perioadă îndelungată de timp, până la sosirea echipajului "902".

Sub acest aspect, relevanță prezintă faptul că pentru realizarea laturii obiective a infracțiunii de tratament inuman și degradant, nu este necesară cauzarea cumulativă a ambelor forme de suferință fizică și psihică, fiind suficientă și realizarea uneia dintre

ele: fie cauzarea suferinței fizice, fie cauzarea suferinței psihice, fie cauzarea ambelor forme de suferință (fizică și psihică).

Deși din raportul de expertiză judiciară psihologică-psihiatrică nr. XXXXX din 20.02.2019, rezultă că XXXXX XXXXX s-a aflat într-o stare de tensiune emoțională și neliniște, stări care au avut caracter temporar, reversibil și nu au condus spre dezadaptarea socio-familială a acestuia și că dânsul nu a suportat traumă psihologică, din rapoartele de expertiză nr. XXXXX din 02.01.2018 și nr. XXXXX din 02.04.2018, rezultă cert că lui XXXXX XXXXX i-au fost provocate echimoze la nivelul articulației radiocarpale bilaterale, excoriație la nivelul mâinii propriu-zise pe dreapta, excoriații la nivelul genunchilor bilateral, ceea ce în mod evident i-a provocat suferințe fizice.

Este eronat raționamentul instanței de apel cu privire la faptul că în speță, nu se regăsește agravanta invocată de către acuzator - folosirea cătușelor în calitate de instrument special, deoarece acestea au fost folosite de către inculpat în calitate de atribut cu care el este dotat în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu, care a fost folosit spontan, în impresia inculpatului pentru a reține persoana și nu pentru a-l supune, cu ajutorul acestora, unui tratament degradant. Or, din declarațiile părții vătămate și ale martorilor (enunțate supra), rezultă indubitabil faptul că inculpatul a folosit cătușele nu doar pentru reținerea lui XXXXX XXXXX, dar le-a aplicat și le-a strâns până la capăt, având intenția de a-i cauza lui XXXXX XXXXX dureri și suferințe fizice și psihice, apucând cu mâna de lanțul cătușelor și ridicându-le în sus, având tendința de a-i cauza dureri insuportabile în regiunea încheieturilor mâinilor părții vătămate, această situație desfășurându-se o perioadă îndelungată de timp - până la venirea echipajului de poliție.

În situația în care inculpatul a folosit cătușele doar pentru reținerea lui XXXXX XXXXX, precum a indicat inculpatul în declarațiile sale (declarații care au stat la baza sentinței de condamnare neîntemeiată a lui Galenco D. în baza art. 327 alin. (1) Cod penal), părții vătămate nu i-ar fi fost provocate vătămări corporale (conform rapoartelor de expertiză nr. XXXXX din 02.01.2018 și nr. XXXXX din 02.04.2018), mai ales că, din declarațiile martorilor Spinei I., Rotari I., Darii M. și Malic V. rezultă că XXXXX XXXXX nu avea un comportament agresiv, astfel, nefiind clară necesitatea aplicării și respectiv menținerii cătușelor pe mâinile ultimului.

Infrațiunea de tortură, tratament inuman sau degradant, prevăzută de art. 166¹ Cod penal, reprezintă o normă specială în raport cu infrațiunea de abuz de putere sau abuz de serviciu, prevăzută de art. 327 Cod penal.

Prin urmare, reieșind din regula statuată la art. 116 Codul penal, în cazul concurenței dintre norma generală și cea specială, se aplică numai norma specială - la caz, art. 166¹ Cod penal, fapt de care instanțele de judecată nu au ținut cont, recalificând greșit acțiunile inculpatului în baza art. 327 Cod penal, care este o normă generală în speță.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

5.1. La fel, au declarat recurs ordinar avocatul Bodnariuc Alexandr și inculpatul, solicitând casarea sentinței și deciziei instanței de apel, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care Galenco D. să fie achitat din motivul că nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Recurenții au invocat că, la judecarea cauzei în instanța de apel probele cercetate în prima instanța nu au fost verificate, astfel fiind încălcate prevederile art. 414 alin. (5) și (6) Cod de procedură penală. Acuzator de stat s-a limitat doar la simplă referire la paginile din materialele dosarului penal, fără a da citire conținutul lor.

Decizia instanței de apel este incompletă, deoarece nu oferă răspuns la toate motivele importante invocate în sprijinul apărării, iar nemotivarea unei hotărâri judecătorești încalcă dreptul părților la un proces echitabil, garantat de art. 6§1 CoEDO.

Modalitatea de motivare a soluției denotă faptul, că instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 414 Cod de procedură penală și art. 417 Cod de procedură penală, hotărârea fiind motivată insuficient.

La examinarea cauzei în instanța de apel, colegiul nu a asigurat desfășurarea unui proces echitabil în cauza respectivă, nu a oferit o argumentare motivată deciziei pe care se întemeiază soluția, hotărârea fiind adoptată contrar prevederilor art. 6§1 și §3 CoEDO. La caz, instanța de apel a reținut toate argumentele invocate în sentința instanței de fond, fără să dea o încadrare juridică corespunzătoare faptelor comise de către Galenco D.

Instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor din cererea de apel a avocatului cu privire la nulitatea actelor procesuale a organului de urmărire penală și omiterea termenului de 3 luni de înaintare a acuzării lui Galenco D. (prin prisma Hotărârii Curții Constituționale nr. 26 din 23.11.2010).

Deci, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, fără a da răspuns la argumentele apărării.

Faptul că instanța de apel superficial a examinat cauza se probează și prin aceea că în decizia instanței de apel se conțin datele despre un inculpat care nu este figurant a cauzei penale de învinuire lui Galenco D. Astfel, în textul deciziei pe fila nr. 42 (variantea deciziei de pe situl instanței), se invocă următoarele - ”În continuare, instanța de apel consideră neîntemeiat argumentul apelantului avocatului în numele inculpatului Petcu Ghenadie, precum că Petcu Ghenadie a acționat în conformitate cu Legea nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului.”

Instanța de apel, în textul deciziei (fila 44), indică următoarele: ”Cu referire la solicitarea părții apărării cu privire la casarea încheierii judecătorului Chirtoacă Ion din 17.12.2019 și dispunerea rejudecării cauzei date în instanța de fond într-un alt complet de judecată pentru că au existat temeiuri evidente de recuzare a judecătorului Cazacliu Aurelia, Colegiul penal reține că, afirmațiile în cauză poartă un caracter pur declarativ, instanței de apel nefiind prezentate careva probe în acest sens”.

Acest argument nu poate fi reținut ca o argumentare motivată, or, chiar în textul cererii de apel se indică - ”Netemeinicia încheierii poate fi constatată prin reproducerea în ședința instanței de apel a înregistrării audio a ședinței de judecată din 17.12.2019.” - fiind indicată proba, care este anexată la materialele cauzei penale, care demonstrează poziția părții apărării referitor la temei de recuzare a judecătorului Cazacliu Aurelia.

În acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă a infracțiunii incriminate.

Absența motivului infracțiunii la comiterea abuzului de putere sau abuzului de serviciu, chiar dacă ar fi fost cauzate daune considerabile drepturilor și intereselor ocrotite e lege a persoanelor fizice sau juridice, nu formează componenta infracțiunii de abuz, dar poate servi ca temei pentru tragerea persoanei la răspundere disciplinară.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărâri.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. În corespundere cu art. 325 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se lezează dreptul inculpatului la apărare. Conform art. 66 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul la apărare și dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe. În corespundere cu art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Conform jurisprudenței naționale, în cazul în care apare necesitatea de a reîncadra juridic fapta, pentru săvârșirea căreia inculpatul nu a fost pus sub învinuire, instanța trebuie să țină cont că o astfel de modificare a încadrării juridice este posibilă numai când acțiunile inculpatului, ce urmează a fi încadrate în baza altei legi, i-au fost imputate și învinuirea pentru acestea nu se deosebește în mare măsură după circumstanțele reale ale cauzei de învinuirea înaintată definitiv. Drept învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început urmează de considerat orice altă modificare a învinuirii, imputarea altor acțiuni și calitative în locul celor imputate

anterior, imputarea infracțiunii care diferă de cea imputată după obiectul atentat, caracterul faptei și acțiunii, care afectează dreptul inculpatului la apărare (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 23.*). Sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 5 din 19.06.2006 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) în partea descriptivă a sentinței a descris exact faptele criminale, considerate ca fiind dovedite, invocate și calificate pe art. 166¹ alin. (2) lit. d) Cod penal în rechizitoriu, constatând că inculpatul: „*activând în calitate de ofițer superior de investigații al Secției nr. 3 a Direcție nr. 1 a Inspectoratului Național de Investigații al IGP al MAI, numit prin transfer în această funcție, prin ordinul nr. XXXXX din 11.08.2017 al șefului IGP a MAI și fiind, conform art. 123 alin. (2) Cod penal persoană publică, la 01.01.2018, în jurul orei 15³⁰, aflându-se în ograda imobilului amplasat pe bd. XXXXX, XXXXX, mun. Chișinău, având scopul reținerii lui XXXXX XXXXX, suspectându-l ca o persoană anunțată în orientare de către IP Botanica a DP mun. Chișinău, de săvârșirea unei infracțiuni, sub pretextul că ultimul nu locuiește în imobilul amplasat pe bd. XXXXX, XXXXX, mun. Chișinău, i-a interzis acestuia accesul în imobil, totodată bruscându-l. În continuare, XXXXX XXXXX, fiind speriat de acțiunile colaboratorului de poliție, a încercat să fugă de acesta, unde ca rezultat, Galenco D., acționând cu intenție pentru presupusele acțiuni de nesubordonare, fără teme și necesitate, l-a ajuns și l-a doborât la pământ pe primul, rupându-i blugii, papucii și cauzându-i excoriații la nivelul genunchilor, totodată, răsucindu-i mâinile i-a aplicat și i-a strâns până la capăt cătușele, după care a început să-i apese cu genunchii săi în abdomen. Ca urmare, continuându-și acțiunile ilegale, intenționat dorind să-i cauzeze lui XXXXX XXXXX, dureri și suferințe fizice, psihice, a apucat cu mâna de lanțul cătușelor aplicate primului și le-a ridicat în sus, având tendința de a-i cauza dureri insuportabile în regiunea încheieturilor mâinilor, astfel de procedură a durat o perioadă îndelungată de timp, până la sosirea echipajului 902. În rezultatul acțiunilor ilegale săvârșite de către ofițerul superior de investigații Galenco D., lui XXXXX XXXXX i-au fost cauzate dureri și suferințe psihice și fizice care conform concluziilor expertului judiciar medico-legal, se atribuie la leziuni corporale neînsemnate...”, concluzionând că: „...**vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei lui imputată și-a găsit confirmare** în ședința de judecată și aceasta rezultă din probele administrate, inclusiv declarațiile părții vătămate XXXXX XXXXX că..., **vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei lui imputată se mai confirmă și prin rapoartele de expertiză nr. XXXXX din 02.01.2018 și nr. XXXXX din 02.04.2018...**”.*

Totodată, în dispozitiv s-a contrazis, condamnând inculpatul în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, cât și pentru o faptă neconstată în descriptiv;

b) a statuat în descriptiv inițial că: „*inculpatul a explicat că, s-a legitimat..., tânărul, jignind premeditat onoarea și demnitatea colaboratorului de poliție, astfel fiind comisă contravenția, prevăzută de art. 353 Cod contravențional..., i-a comunicat că dacă nu se liniștește și nu încetează acțiunile sale huliganice, atunci asupra lui vor fi aplicate mijloacele speciale și o să fie documentat pentru atac asupra angajatului poliției..., cu scopul curmării acțiunilor ilegale persoanei la acel moment neidentificate, a scos din buzunar cătușele..., a alergat după el cu scopul stopării, identificării și conducerii la IP Botanica pentru documentarea cazului..., i-a aplicat mijloacele speciale cătușele, în scopul curmării acțiunilor lui agresive și ilegale...*”, apoi a concluzionat absolut neclar și divergent că: „...*conflictul dintre inculpat și partea vătămată a degenerat nu în legătură cu îndeplinirea directă de către inculpat a atribuțiilor de serviciu, acesta apelând la împuternicirile sale de persoană publică (colaborator de poliție), în vederea impunerii părții vătămate de a se supune cerințelor de pătrundere în blocul locativ dictate de către el. Inculpatul incorect a evaluat comportamentul părții vătămate ca o lipsă de subordonare a cerințelor colaboratorului de poliție...*”.

astfel, în acțiunile inculpatului este prezentă latura obiectivă a infracțiunii de abuz de putere care se caracterizează prin folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și anume faptul că inculpatul nu a acționat în exercitarea directă a atribuțiilor sale de serviciu, iar acțiunile lui au degenerat dintr-un conflict personal, spontan apărut cu partea vătămată, prin încălcarea prevederilor legale, prin care în mod vădit a fost depășită competența persoanei cu funcție de răspundere, prin ignorarea prevederilor art. 24 alin. (4) a Legii nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului”.

Ulterior, cu toate că a constatat în acțiunile inculpatului și calificative din art. 328 alin. (1) Cod penal, cum ar fi: „care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege... în mod vădit a fost depășită competența persoanei cu funcție de răspundere, prin ignorarea prevederilor art. 24 alin. (4) a Legii nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului...”, a recalificat divergent acțiunile lui în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, ca folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice.

Mai mult, încadrarea faptelor pe art. 327 alin. (1) Cod penal nu a acoperit sub nicio formă consecințele infracțiunii descrise în fapta constatată: „În rezultatul acțiunilor ilegale săvârșite de către ofițerul superior de investigații Galenco D., lui XXXXX XXXXX i-au fost cauzate dureri și suferințe psihice și fizice care conform concluziilor expertului judiciar medico-legal, se atribuie la leziuni corporale neînsemnate...”, deci nu a judecat cauza în raport cu toate circumstanțele de fapt și de drept imputate inculpatului prin rechizitoriu.

Totodată, concluziile că în acțiunile inculpatului sunt prezente calificativele din art. 328 alin. (1) Cod penal: „care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege...” nu au fost coroborate cu faptul că după abrogarea lit. a) din art. 328 alin. (2) Cod penal (săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege... însoțite de aplicarea violenței), prin Legea nr. 252 din 08.11.2012, aceste fapte se regăsesc deja în art. 166¹ alin. (1) și (2) Cod penal (cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică...);

c) instanța nu a pus în discuția părților noua învinuire, pe art. 327 alin. (1) Cod penal, nu a informat inculpatul în mod detaliat cu privire la natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, precum și dreptul de a dispune de timpul și facilitățile necesare pregătirii apărării sale, încălcând, astfel, și prescripțiile art. 6§1, §3 lit. a) și b) CoEDO - dreptului la un proces echitabil (Hotărârea CtEDO din 12.04.2011, Adrian Constantin vs. România).

În același timp, indicând că inculpatul: „în mod vădit a fost depășită competența persoanei cu funcție de răspundere, prin ignorarea prevederilor art. 24 alin. (4) a Legii nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului...”, a depășit și limitele învinuirii formulate, ori, prin rechizitoriu ultimului nu i-au fost imputate asemenea circumstanțe de fapt și de drept.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1), (2), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, verifică declarațiile și

probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, indicând că: „*instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și astfel, just a ajuns la concluzia că în acțiunile lui Galenco D. lipsește componenta de infracțiune prevăzută de art. 166^l alin. (2) lit. d) Cod penal, corect încadrând acțiunile lui în baza art. 327 alin. (1) Cod penal...*, vinovăția lui Galenco D. în săvârșirea faptei lui imputată și-a găsit confirmare în ședința de judecată”, deci repetându-le întocmai, nu a desființat sentința total și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal (*art. 414, 419 CPP*).

Mai mult, în dispozitivul deciziei lipsește cu desăvârșire soluția asupra solicitării apărării de a casa încheierea primei instanțe din 17.12.2019 (*pct. 3.1. din decizie, art. 414, 417 alin. (1) pct. 8) CPP*);

b) constatând în descriptiv că: „*este neîntemeiat argumentul apelantului avocatului în numele inculpatului Petcu Ghenadie, precum că Petcu Ghenadie a acționat în conformitate cu Legea nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului...*”, a judecat cauza în raport cu circumstanțe de fapt și de drept improprii speței de pe rol (*art. 414, 419, 325 CPP*);

c) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Ori, potrivit acestui procesului-verbal, instanța de apel nu a verificat absolut nicio probă în cadrul judecării apelurilor de pe rol (*f.d. 112, art. 101, 414 alin. (2) și (6) CPP*);

d) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, și repetate în recursurile ordinare, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3., 3.1. și 5., 5.1.

din prezenta decizie, în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (*art. 414 alin. (5) CPP*).

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, și că recursurile de pe rol sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Sâli Radu, de avocatul Bodnariuc Alexandru și inculpatul Galenco Denis XXXXX, casează total decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2020 și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 16 aprilie 2021.

Președinte
Judecători

Nadejda Toma
Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun
Victor Boico